

Tsav 3. Moos. 6: 1 - 8: 36

Tämä viikon Toora muistuttaa ja toistaa hyvin paljon niitä asioita, mitä edellisen viikon Toorassa käsiteltiin. Hyvin paljon samanlaisia asioita. Mutta siitä huolimatta voimme nähdä pieniä erilaisuuksia. Edellisviikon Tooran jaksossa käsiteltiin niitä käskyjä, jotka Jumala antoi Aaronin pojille. Ensimmäisen luvun seitsemännessä ja kahdeksannessa jakeessa (1: 5 - 8) me näemme Toorassa sanotun, että käsky annettiin Aaronin pojille: Tehdä näin ja näin; sinun poikasi tekevät näin. Kaikissa Jumalan heille antamissa käskyissä me näemme, että niissä ei mainita Aaronia vaan hänen jälkeläisensä. Mutta tämän viikon Tooran jaksossa näemme Jumalan antavan käskyn nimenomaan Aaronille. Jumala puhuu suoraan hänelle, että Aaron tehköön näin ja näin.

6. luvussa 9. jakeessa on käsky Aaronille ja hänen pojilleen. Jumala antaa samanlaisen käskyn, mutta erilaisuus on siinä, että se on annettu Aaronille itselleen. Tooran kommentoijat esittävät kysymyksen, miksi tämä erilaisuus tulee nyt esille. He selittävät, että ensimmäisessä 3. Mooseksen kirjan lukujaksossa kyse oli nimenomaan vapaaehtoisista uhreista, sellaisesta tapauksesta, kun ihmisellä ei ole velvollisuuksia suorittaa uhria vaan hän vapaaehtoisesti, omasta tahdostaan haluaa tuoda uhrinsa Herran eteen. Mutta tämän viikon Tooran luvussa kyse on nimenomaan niistä uhreista, mitä ihminen on velvollinen tuomaan Jumalan eteen. Kyse on syntiuhreista sekä myös niistä uhreista, joita koko Israelin kansa on velvollinen tuomaan säännöllisesti.

Talmud käsittelee näitten kahden viikon Toorajaksojen erilaisuutta. Talmud selittää erilaisuutta niin, että kun Israelin kansa oli erämaassa, siellä ei ollut vapaaehtoisia uhreja vaan oli syntiuhri. Vapaaehtoisia uhreja määrättiin vain silloin, kun temppeli oli rakennettu. Sen tähden vapaaehtoiset lahjauhrit annettiin Aaronin jälkeläisille. Aaronille itselleen sitä käskyä ei annettu. Eikä hän tarvinnut sitä.

Näemme myös yhtäläisyyttä edellisviikon Toorajakson ja tämän viikon Toorajakson välillä. Edellisen viikon jakso loppuu 5. lukuun 26. jakeeseen. Haprean kielisessä Raamatussa luvut ja jakeet menevät vähän eri tavalla kuin Raamatun käännöksissä. Katsomme ensin 6. lukua ja jaetta 2. Sen jälkeen 6. luvun 9. jakeessa me näemme Jumalan antavan käskyn polttouhreista. Juutalainen midrash selittää, että tämä järjestys 6. luvun uhriasioissa ei ole satunnainen. Näemme Jumalan ikään kuin puhuvan kansalle: Ennen kuin sinä tuot polttouhrin, sinun pitää ensiksi tarkistaa oma sisintäsi, onko sinulla jotain syntiä lähimmäistä kohtaan. Oletko varastanut tai loukannut jotakuta? Tarkista itsesi.

Jesaja 61: 8 puhuu samasta asiasta: ” Minä olen Kaikkivaltias Jumala, joka vihaan laittomuutta. ” Jos me käänämme tämän Jesajan tekstin hepreaksi kielelle,

me näemme: ” Minä olen Jumala, joka vihaan varkautta ja väkivaltaa polttouhrin kanssa. ” Midrash puhuu, että jos sinä haluat tuoda polttouhrisi Herran eteen, tarkista ensin, onko sinun veljelläsi jotain sinua vastaan. Ja jos sinulla on jokin ongelma lähimmäisen tai veljen kanssa, tee sovinto ennen kuin tuot polttouhrin Herran eteen. Tässä me näemme Jeshuan omat sanat, ja Hänen opetuksensa hyvin syvästi midrasin, juutalaisen tradition mukaan. Jeshua opettaa meitä: (Matt. 5: 23 - 24) ” Ennen kuin tuot uhrisi Herran eteen, mene ja tee sovinto oman veljesi kanssa. ”

3Moos.8. luvun 8 jakeessa puhutaan uurimista ja tummimista. Tämä uurim ja tummin pyhän papiston asussa jättää monia kysymyksiä. Me voimme vain kuvitella, mitä se todellisuudessa oli. Juutalainen traditio kertoo meille siitä, että uurimin ja tummimin kautta pappi sai vastaukset, sanan Herralta. Jotkut puhuvat, että se oli kaksi taulua, missä oli kirjoitettuna kaikkien 12 Israelin sukukuntien nimet. Toiset selittävät, että se oli kaksi taulua, missä oli kirjaimia. Ja pyhä pappi oli vain vuoron perään ottanut niitä kirjaimia sieltä pois. Toiset selittävät, että ne kirjaimet niillä kahdella taululla lensivät niin kuin itse sieltä ulos. Juutalaisessa traditiossa on hyvin paljon tulkintoja, mikä se uurim ja tummin oli. Mutta Talmudin meille antama johtopäätös on hyvin yksinkertainen: on ihan turhaa kysyä pappien, uurimin ja tummimin kautta kysymyksiä Jumalalta, jos papin päällä ei ole Pyhää Henkeä. Se, mikä siinä toimii, ei ole mikään maaginen esine, vaan itse Jumalan Pyhä Henki toimii. Koska ilman Häntä koko palvelustehtävällä ei ole mitään merkitystä.

Tässä viikon Toorassa käsittelemme myös rauhan uhrausta, yhteysuhria. Juutalaiset kysyvät, mitä yhteysuhri tarkoittaa? Hebrean kielellä se on sana slimim. Sana slimim tulee sanasta shalom, joka on rauhaa. Monet rabbit tulkitsevat, että nämä yhteysuhrit tuovat maailmalle rauhaa. Toinen selitys on, että yhteysuhrauksessa kaikki saavat jotain: sekä uhraaja että itse pappi, ja Jumala. Tämä sana slimim sisältää myös tulkinnan, että se on niin kuin kokonaisuus. Yhteysuhria tulkitaan myös niin, että kun ihminen uhraa yhteysuhrin, hän on kokonainen Herran edessä. Ja hän tuo omasta kokonaisuudestaan uhrilahjaa Herralle. Tämän sanan slimin voi tulkita niinkin, että se on niin kuin sovinto ja alistuminen. Sovinto itse Jumalan kanssa.

Juutalaiset tulkitsevat tätä slimim-uhrausta myös niin, että se saavuttaa kokonaistäydellisyytensä siellä toisessa valtakunnassa, missä me tulemme olemaan Jumalan kanssa. Ja tulevassa maailmassa, missä me tulemme olemaan, siellä ihminen ei enää uhraa syntiuhria. Vain yhteysuhrin; sovinnon, rauhan ja alistumisen Jumalan edessä. Midrash puhuu, että tulevaisuuden maailmassa kaikki uhraukset poistetaan. Vain yhteysuhri jää.